

✧ Základní verš

„Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jízvami jsme uzdraveni.“ (Iz 53:5)

Dokázal nemožné. Čínský křesťan Lough Fook cítil v životě povolání k tomu, aby pomohl svým krajanům, kteří jako otroci pracovali v jihoamerických dolech. Velmi toužil rozdělit se s nimi o naději evangelia. Jak se k nim však dostat? Rozhodl se, že sám sebe na pět roků prodá jako otroka. Byl dopraven do Demerary, kde těžce pracoval v dole a svým spolupracovníkům vyprávěl o Ježíši.

Lough Fook nakonec zemřel, ale téměř dvě stě lidí přijalo díky jeho obětavé službě Ježíše za svého Spasitele a získali tak novou naději do svého života. Je to krásný příklad sebeobětování pro dobro druhých.

Tím, že se nepochopitelně ponižil a pokorně „vzal na sebe způsob služebníka“ (Fp 2,7), Ježíš také dosáhl toho, co se zdálo nemožné – podal ruku tobě, mně a celému světu, který padl a ztratil se v propasti hříchu.

V této lekci se budeme zabývat neuvěřitelnou událostí, která byla předpověděna staletí předtím, než se stala skutečností – příchodem a službou Hospodina služebníka, který se obětoval pro naši záchranu.?

✧ Osnova lekce:

1. Hospodinův služebník: pokorný a trpící (neděle, pondělí)
2. Důvod jeho utrpení: láska k nám (úterý)
3. Výsledek jeho utrpení: naše záchrana (středa, čtvrtek)

NE 28. února – Pokorný služebník (Iz 50:4-10)

Iz 50:4-10 „⁴Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci. ⁵Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. ⁶Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním. ⁷Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben. ⁸Blízko je ten, jenž mi zjedná spravedlnost. Kdo chce vést se mnou spory? Postavme se spolu! Kdo bude můj odpůrce na soudu? Ať ke mně přistoupí! ⁹Hle, Panovník Hospodin je moje pomoc. Kdo mě chce obvinít ze svévole? Hle, ti všichni zvětší jako šat, sežerou je moli. ¹⁰Kdo z vás se bojí Hospodina a poslouchá jeho služebníka? Kdo chodí v temnotách, kde není žádná záře, ten ať doufá v Hospodinovo jméno a opře se o svého Boha.“

Iz 49:7 „Toto praví Hospodin, vykupitel Izraele, jeho Svatý, tomu, který je v opovržení, jehož má kdejaký pronárod v ohavnosti, služebníku vládců: „Spatří tě králové a povstanou, a velmožové se skloní, kvůli Hospodinu, který je věrný, kvůli Svatému Izraele, který tě vyvolil.““

Iz 9:5.6 „⁵Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ ⁶Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.“

Iz 11:1-16 „¹I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. ²Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. ³Bázní Hospodinovou bude prochnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, ⁴nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka. ⁵Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost. ⁶Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívá. Tele a lvičie i žírný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. ⁷Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočíváť spolu, lev jako dobytek bude žrát slámu. ⁸Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. ⁹Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře.“

¹⁰V onen den budou pronárody vyhledávat kořen Jišajův, vztyčený jako korouhev národům, a místo jeho odpočinutí bude slavné. ¹¹V onen den ještě podruhé vztáhne Panovník ruku, aby získal pozůstatek svého lidu, který zůstal v Asýrii, Egyptě, Patrósu, Kúši, Elamu, Šineáru, Chamátu a na ostrovech mořských. ¹²Povznese korouhev k pronárodům a posbírá rozehnané z Izraele a rozptýlené Judejce shromáždí ze čtyř stran země. ¹³Ustane žárlivost Efrajimova, budou vyhlazeni Judovi protivníci, Efrajim nebude zárlit na Judu a Juda nebude osočovat Efrajima, ¹⁴nýbrž společně se vrhnou na úbočí Pelištejců k moři, i syny východu oloupí spolu, vztáhnou svoji ruku na Edóm a Moáb, poslouchat je budou i synové Amónovi. ¹⁵Klatbou stihne Hospodin záliv Egyptského moře, zamává rukou proti Řece v prudkém větru, rozštěpí ji v sedm ramen, takže ji bude možno přejít v opáncích. ¹⁶Tak vznikne silnice pro pozůstatek jeho lidu, jenž zůstal v Asýrii, jako tomu bylo v den, kdy Izrael vystupoval z egyptské země.“

L 23:35 „Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „Jiné zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.““

Mt 27:42 „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský – ať nyní sestoupí z kříže a uvěříme v něho!“

PO 1. března – Báseň o trpčím služebníkovi (Iz 52-53)

Iz 52:13-15 „¹³Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznese a vysoko se vyvýší. ¹⁴Jak mnozí strnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem. ¹⁵Avšak on pokropí mnohé pronárody krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno, porozumějí tomu, o čem neslyšeli.“

Iz 53:1-12 „¹Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova? ²Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. ³Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocí, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. ⁴Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. ⁵Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jízvami jsme uzdraveni. ⁶Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. ⁷Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stíhači zůstal němý, ústa neotevřel. ⁸Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. ⁹Byl mu dán hrob se svěvolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti. ¹⁰Ale Hospodinovou vůli bylo zkrusit ho nemocí, aby položil svůj život v obět' za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu. ¹¹Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se dny. „Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. ¹²Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.“

Iz 7:14 „Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).“

Iz 9:5,6 „⁵Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ ⁶Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.“

Iz 42:1-7 „¹Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, aby vyhlásil soud pronárodům. ²Nekřičtí a hlas nepozvedá, nedává se slyšet na ulici. ³Nalomenou třtinu nedolomí, nezhasí knot doutnající. Soud vyhlásí podle pravdy. ⁴Neochabne, nezlomí se, dokud na zemi soud nevykoná. I ostrovy čekají na jeho zákon.“ ⁵Toto praví Bůh Hospodin, který stvořil nebesa a roztáhl je, zemi překlenul i s tím, co na ní vzhází, jenž dává dech lidu na ní a ducha těm, kdo po ní chodí: ⁶„Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům, ⁷abys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězňe z žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.“

Iz 49:1-12 „¹Slyšte mě, ostrovy, daleké národy, dávejte pozor! Hospodin mě povolal z života mateřského; od nitra mé matky připomínal moje jméno.

PÁ 5. března – Podněty k zamyšlení

„Jaká cena byla za nás zaplácena! Hle, kříž a na něm vyvýšená Obět'. Podívej se na ty ruce probodené nemilosrdnými hřeby. Podívej se na jeho nohy přibité ke dřevu. Kristus nesl naše hříchy na svém těle. Tato bolest, tato muka – to je cena tvého vykoupení.“ (AG 172)

„Kristus nesl naše hříchy na dřevu kříže na svém těle... Jaký musí být hřích, když žádná smrtelná bytost nemohla přinést smíření? Jaká musí být jeho kletba, když jen božství ji mohlo smazat? Kristův kříž je pro každého člověka svědectvím o tom, že odplatou za hřích je smrt... Ach, jak silná moc musí existovat, která omámí naše smysly tak, že se stanou odolnými proti vlivu Ducha Božího!“ (OHC 44)

„Zákon Boží vlády byl zvelebený smrtí Božího jednorozrozeného Syna. Kristus nesl vinu hříchů celého světa. Před Boha se můžeme postavit jediné díky vtělení a smrti Božího Syna. Dokázal trpět, protože byl podpírán Bohem. Dokázal vydržet, protože byl bez jediné poskvrny nevěry anebo hříchu. Kristus zvítězil místo člověka, když nesl spravedlivý trest. Zajistil lidem věčný život, vyvýšil zákon a vzdal mu náležitou úctu.“ (ISM 302)

Otázky k rozhovoru

1. Verše Iz 53,7–9 hovoří o smrti a pohřbu trpícího služebníka. Které předpovědi těchto veršů se naplnily na konci Ježíšova života? (Mt 26,57–27,60; Mk 14,53–15,46; L 22,54–23,53; J 18,12–19,42)

2. Co chce povědět Ellen G. Whiteová slovy, že smrtí Ježíše Krista byl vyvýšen zákon? Jak rozumíme tomu, že jeho smrt dokazuje věčnou platnost zákona?

Shrnutí

Prorok Izajáš píše o narození, totožnosti a životě božského Vysvoboditele. Nakonec odhaluje tu největší tragédii, která nám ale přináší naději: Boží služebník proto, aby oslovil, zachránil a uzdravil lidstvo, včetně nás, dobrovolně snáší naše utrpení a trest.

Praktický závěr

□ Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

²Učinil má ústa ostrým mečem, skryl mě ve stínu své ruky. Udělal ze mne výborný šíp, ukryl mě ve svém toulci. ³Řekl mi: „Ty jsi můj služebník, Izrael, v tobě se oslavím.“ ⁴Já jsem však řekl: „Nadarmo jsem se namáhal, svou sílu jsem vydal pro nicotný předud.“ A přece: U Hospodina je mé právo, můj výdělek u mého Boha. ⁵A nyní praví Hospodin, který mě vytvořil jako svého služebníka už v životě matky, abych k němu přivedl Jákoeba nazpět, byl i nebyl shromážděn Izrael. Stal jsem se váženým Hospodinových očích, můj Bůh je záštitou moje. ⁶On dále řekl: „Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákoebovy kmény a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetrzeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země.“ ⁷Toto praví Hospodin, vykupitel Izraele, jeho Svatý, tomu, který je v opovržení, jehož má kdekjaký pronárod v ohavnosti, služebníku vládců: „Spatří tě králové a povstanou, a velmožové se skloní, kvůli Hospodinu, který je věrný, kvůli Svatému Izraele, který tě vyvolil.“ ⁸Toto praví Hospodin: „Odpovím ti v čase přízně, pomohu ti v den spásy, budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu, abys pozvedl zemi a zpusožená dědictví vrátil, ⁹abys řekl vězňům: ‚Vyjděte,‘ těm, kdo jsou v temnotách: ‚Ukažte se!‘ Při cestách se budou pásat a na všech holých návrších naleznou pastvu. ¹⁰Nebudou hladovět ani žízniť, nebude je ubíjet sálající step a bludný žár, neboť je povede ten, jenž se nad nimi slitovává, a dovede je ke zřídli vod. ¹¹Na všech svých horách učiním cestu, mé silnice budou vyvýšeny. ¹²Hle, jedni přijdou zdaleka, jiní od severu a jiní od moře a jiní ze země Sítaňu.“

Iz 50:6-10 „Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním. ⁷Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben. ⁸Blízko je ten, jenž mi zjedná spravedlnost. Kdo chce vést se mnou spory? Postavme se spolu! Kdo bude můj odpůrce na soudu? Ať ke mně přistoupí! ⁹Hle, Panovník Hospodin je moje pomoc. Kdo mě chce obvinít ze svévole? Hle, ti všichni zvětší jako šat, sežerou je moli. ¹⁰Kdo z vás se bojí Hospodina a poslouchá jeho služebníka? Kdo chodí v temnotách, kde není žádná záře, ten ať doufá v Hospodinovo jméno a opře se o svého Boha.“

ÚT 2. března – Kdo uvěří naší zprávě? (Iz 53:1)

Iz 52:13-15 „¹³Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznese a vysoko se vyvýší. ¹⁴Jak mnozí strnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem. ¹⁵Avšak on pokropí mnohé pronárody krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno, porozumějí tomu, o čem neslyšeli.“

Iz 53:1 „Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova?“

Jb 1 „¹Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého. ²Narodilo se mu sedm synů a tři dcery. ³Jeho stáda čítala sedm tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set speřežení skotu a pět set oslic. Měl také velmi mnoho služebnictva. Ten muž předčil všechny syny dávnověku. ⁴Jeho synové strojili doma hodokvasy, každý ve svůj den, a zvali i své tři sestry, aby s nimi hodovaly a pily. ⁵Když uplynuly dny hodokvasu, Jób pro ně posílal a posvěcoval je. Za časného jitra obětoval oběti zápalné za každého z nich; říkal si totiž: ‚Možná, že moji synové zhřešili a zlořečili v srdci Bohu.‘ Tak činil Jób po všechny dny. ⁶Nastal pak den, kdy přišli synové Boží, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan. ⁷Hospodin se satana zeptal: ‚Odkud přicházíš?‘ Satan Hospodinu odpověděl: ‚Procházel jsem zemi křížem kráčem.‘ ⁸Hospodin se satana zeptal: ‚Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhal se zlého.‘ Satan však Hospodinu odpověděl: ‚Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně? ¹⁰Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má. Dílu jeho rukou žehnáš a jeho stáda se na zemi rozmohla. ¹¹Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.‘ ¹²Hospodin na to satanovi odvětil: ‚Nuže, měj si moc nade vším, co mu patří, pouze na něho ruku nevztahuj.‘ A satan od Hospodina odešel. ¹³Nastal pak den, kdy Jóbovi synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. ¹⁴Tu přišel k Jóbovi posel a řekl: ‚Právě orali s dobytkem a při něm se popásaly oslice. ¹⁵Vtom přitrhli Šebovci, pobrali je a čeled' pobili ostrím mečem. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.‘ ¹⁶Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: ‚Z nebe spadl Boží oheň, zachvátil ovce a čeled' pozřel. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.‘ ¹⁷Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: ‚Kaldejci rozdělení do tří houfů napadli velbloudy, pobrali je a čeled' pobili ostrím mečem. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.‘ ¹⁸Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: ‚Tvoji synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. ¹⁹Vtom se zvedl od pouště silný vítr a opřel se ze všech čtyř stran do domu. Ten se na mladé lidi zřítíl a oni zahynuli. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.‘ ²⁰Tu Jób povstal, rozřhl svou ržku a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se ²¹a pravil: ‚Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodinovo buď pozhéhnáno.‘ ²²Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.“

Jb 2 „¹A nastal opět den, kdy synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan, aby i on předstoupil před Hospodina. ²Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Satan Hospodinu odpověděl: „Procházel jsem zemí křížem kráčem.“ ³Hospodin se satana zeptal: „Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého. Ve své bezúhonnosti setrvává dosud, ačkoli jsi mě proti němu podnítl, abych ho bezdůvodně mořil.“ ⁴Satan však Hospodinu odpověděl: „Kůži za kůži! Za sebe samého dá člověk všechno, co má.“ ⁵Ale jen vztáhni ruku a dotkni se jeho kostí a jeho masa, hned ti bude do očí zlořečit.“ ⁶Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si ho v moci, avšak ušetři jeho život.“ ⁷A satan od Hospodina odešel a ranil Jóba od hlavy k patě ošklivými vředy. ⁸Jób vzal střep, aby se mohl škrábat, a posadil se do popela. ⁹Jeho žena mu však řekla: „Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemi.“ ¹⁰Ale on jí odpověděl: „Mluvíš jako nějaká bláhová žena. To máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci zlé přijímat nebudeme?“ Při tom všem se Jób svými rty neprohřešil. ¹¹O všem tom zlé, co Jóba potkalo, se doslechli jeho tři přátelé a přišli každý z svého místa: Elífaz Témanský, Bildad Šúchský a Sófar Naamatský. Dohodli se spolu, že mu přijdou projevit soustrast a potěšit ho. ¹²Rozhlíželi se po něm už zdaleka, ale nemohli ho poznat. Propukli v hlasitý pláč, roztrhli své řízy a rozhazovali nad hlavou k nebi prach. ¹³Seděli potom spolu s ním na zemi po sedm dní a nocí a slova k němu žádný nepromluvil, neboť viděli, že jeho bolest je nesmírná.“

J 12:37-41 „³⁷Ač před nimi učinil taková znamení, nevěřili v něho; ³⁸a tak se naplnilo slovo, které řekl prorok Izaiáš: ‚Hospodine, kdo uvěřil našemu kázání? A komu byla zjevena moc Hospodinova?‘ ³⁹Proto nemohli věřit, neboť Izaiáš také řekl: ⁴⁰‚Oslepl jim oči a zatvrdil jim srdce, takže neuvidí očima a srdcem nepochopí, neobrátí se a já je neuzdravím.‘ ⁴¹Tak řekl Izaiáš, neboť viděl jeho slávu a mluvil o něm.“

Iz 52:10 „Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.“

ST 3. března – Neuvěřitelná záchrana (Iz 53:3-9)

Iz 53:3-9 „³Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. ⁴Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. ⁵Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. ⁶Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. ⁷Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhačím zůstal němý, ústa neotevřel. ⁸Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyřat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. ⁹Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.“

Iz 53:1-3 „¹Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova? ²Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. ³Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.“

Iz 53:10 „Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v obět' za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu.“

Ga 3:13 „Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: ‚Proklet je každý, kdo visí na dřevě.‘“

2K 5:21 „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“

ČT 4. března – Obět' za vinu (Iz 53:10-12)

Iz 53:10-12 „¹⁰Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v obět' za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu. ¹¹Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se dny. ‚Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. ¹²Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s čestnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.‘ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.“

Iz 10:1.2 „Běda těm, kdo nařizují ničemná nařízení těm, kdo předpisují plahočení, ²nuzným odnímají možnost obhajoby, utištěné mého lidu zbavují práva; jejich kořisti jsou vdovy a sirotky olupují.“

Iz 58 „¹Volej z plna hrdla, bez zábrán! Rozezvuc svůj hlas jako polnici! Měmu lidu ohlas jeho nevěrnost, domu Jákobovu jeho hříchy. ²Den co den se mne dotazují, chtějí poznat moje cesty jako pronárod, jenž koná spravedlnost a rád svého Boha neopouští; na spravedlivé řady se mě dopítávají, chtějí by mít Boha blízko. ³Proč se postíme, a nevídáš si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí. ⁴Právě v den, kdy se postíváte, hovíte svým zálibám a honíte všechny své dělníky. ⁵Postíte se jenom pro spory a hádky, abyste mohli svévolně udeřit pěstí. Nepostíte se tak, aby bylo slyšet váš hlas na výšinu. ⁶Což to je púst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žínici obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin žalitení? ⁷Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? ⁸Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebyť netečný k vlastní krvi? ⁹Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. ¹⁰Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: ‚Tu jsem!‘ ¹¹Odstraní-li ze svého středu jho, hrozcící prst a ničemná slova, ¹²10budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne. ¹³Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody nezrácejí. ¹⁴Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá hrhliny v obnovej stezky k sídlům. ¹⁵Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavit tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, ¹⁶tu nalezeš rozkoš v Hospodinu ‚a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit.‘ Tak promluvila Hospodinova ústa.“

Lv 5:20-26 „²⁰Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: ²¹‚Prohřeš-li se někdo a těžce se zpronevěří Hospodinu tím, že zapře svému bližnímu věc, kterou měl v úschově, ať svěřenou či zabavenou, nebo svého bližního vydírá ²²nebo najde ztracenou věc a krivopřísežně to zapře, ať se člověk dopustí kterékoli z těch věcí, zhrěší. ²³Jestliže se tedy prohřešil a provinil, navrátí, co násilně zabavil nebo co uchvátil vydíráním nebo co mu bylo svěřeno do úschovy, anebo ztracenou věc, kterou našel, ²⁴anebo kokoli, o čem křivě přísahal. Plně to nahradí a nad to přidá pětinu. Dá to tomu, čí to je, v den své oběti za vinu. ²⁵Jako pokutu přivede Hospodinu z bravu berana bez vady, jehož cenu určí; přivede jej ke knězi jako obět' za vinu. ²⁶Kněz za něho vykoná před Hospodinem smířčí obřady, a bude mu odpuštěno všechno, čeho se dopustil a čím se provinil.‘“

Mt 5:23.24 „²³Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeněš, že tvůj bratr má něco proti tobě, ²⁴nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.“

Lv 5:16 „Nahradí také, čím se proti svatým věcem prohřešil, a přidá nad to pětinu. Dá to knězi a kněz za něho obět' berana za vinu vykoná smířčí obřady, a bude mu odpuštěno.“

Iz 53:6-8 „⁶Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. ⁷Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhačím zůstal němý, ústa neotevřel. ⁸Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyřat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu.“

Da 9:26 „Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již. Město a svatyni uvrhne do zkázy lid věvody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení.“

Ž 32:1.2 „¹Davidův; poučující. Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je přikryt. ²Blaze člověku, jemuž Hospodin nepravost nepočítá, v jehož duchu není záłudnosti.“

Ř 5:8 „Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“

Ga 2:16 „Víme však, že člověk se nestává spravedlivým před Bohem na základě skutků přikázaných zákonem, nýbrž vírou v Krista Ježíše. I my jsme uvěřili v Ježíše Krista, abychom došli spravedlnosti z víry v Krista, a ne ze skutků zákona. Vždyť ze skutků zákona ‚nebude nikdo ospravedlněn‘.“

Fp 3:9 „Abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře.“

Žd 2:9 „Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než anděl, Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou; neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny.“

1Pt 2:24 „On ‚na svém těle vzal naše hříchy‘ na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti.“